

мостачѣтытъ класове бържѣ наченѣли да са наливатъ прѣдрагытъ зрънца.

На! съсъ що са хранѣтъ растеніята и защо имъ е нуженъ дъжда.

Почетно сирмашко момче.

Нѣкое си сирмашко момче, на име Рашко, пасѣло на баща си нѣколко козы. Баща му отъ сирмашлѣкъ нѣмалъ за вынагы съсъ що да му купува царвулы; но нѣкога и босѣ го проваждалъ съсъ козытъ.

Веднѣжъ зимно врѣме като было кално и голѣма мокрота, и Рашко босичѣкъ газѣлъ студенья калъ наслѣдъ козытъ, изскочилъ изъ гората единъ извѣстенъ нему злодѣй, който много пѣти былъ запиранъ зарадъ кражба, и казалъ на Рашка: „Моята работа е по за търпѣнье отъ твоята. Ела ты подирѣ ми и ще добыешъ не царвули, но ботушы; че и тѣй нѣма да са мѣчишь, нито ще ходишь босѣ изъ студенья калъ“.

Доброто момче му отговорило: „Не! никога не мога до подирѣ ти. Азъ прѣдпочитамъ по добрѣ да ходѣ босѣ и да мрѣзиъ, че да съмъ почетенъ, неже ли да придобыѣмъ най хубавото и най драгоцѣнното нѣщо на свѣта. По добрѣ е за мене да си калямъ краката изъ студенья калъ, неже ли да си укалвамъ душата съсъ гнусны и умразны Богу злины и неправды“.

Добро е онуй богатство, въ което нѣма грѣхъ.